

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.316/2009/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a hozzátartozó által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Központi Igazságügyi Hivatal** (1116 Budapest, Hauszmann Alajos utca 1.) alperes ellen kárpótlási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Nógrád Megyei Bíróság 2009. május 20. napján kelt 10.K.20.277/2009/15. számú ítélete ellen az alperes 16. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes az életüktől és szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló törvényben meghatározott határidők ismételt megnyitásáról és a kárpótlás lezárásáról szóló 2006. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Kpt.II.) alapján személyi kárpótlás iránti kérelmet nyújtott be néhai testvére, ... életvesztése miatt. A kárpótlási igény bejelentésére szolgáló adatlap IV. pontjában tett nyilatkozata szerint rajta kívül még egy testvér, ... jogosult kárpótlásra, aki a ... számú halotti anyakönyvi kivonat szerint 2005. szeptember 2-án elhunyt.

Az alperes az 5641421-16. számú határozatával a felperes kárpótlási igényének helyt adott, a sérelmet szenvedett testvéreinek számára tekintettel határozta meg a kárpótlási összeg arányát $\frac{1}{4}$ mértékben 100.000 forint egyösszegű kárpótlást állapítva meg a felperes részére. A határozat felülvizsgálata iránt a felperes terjesztett elő keresetet sérelmezve, a kárpótlás összegét, annak 400.000 forintra történő felemelését kérte.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát megváltoztatta, megállapította, hogy a felperes 200.000 forint egyösszegű kárpótlásra jogosult. Indokai szerint a kárpótlási igény bejelentéskor (2006. július 20.) a sérelmet szenvedett egyetlen élő testvére a felperes volt, a másik testvér a halotti anyagkönyvi kivonat másolat tanúsága szerint 2005. szeptember 2. napján elhunyt. Az életüktől és szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló módosított 1992. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Kpt.) 2. § (3) bekezdése és a Magyar Köztársaság 2001. és 2002. évi költségvetéséről szóló 2000. évi CXXXIII. törvény 56/A. (helyesen 57/A) §-a szerint a felperes testvér jogán a 400.000 forint kárpótlási összeg felére jogosult.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása és a felperes keresetének elutasítása iránt az alperes élt fellebbezéssel, perköltség igénye nem volt. Azzal érvelt, hogy a kárpótlásra jogosultak körét a Kpt.II.-nek az igényérvényesítés benyújtására szolgáló határidő meghosszabbítására vonatkozó módosító rendelkezés ellenére, az 1997. évi XXIX. törvénnyel (a továbbiakban: Kpt. I.) módosított az életüktől és szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló 1992. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Kpt.) alapján kellett megállapítani. A sérelmet szenvedettnek a Kpt.I. hatályba lépésekor, azaz 1997. június 7-én még életben volt testvérét a kárpótlási összeg meghatározásakor, mint jogosultat figyelembe kellett venni. Helyesen döntött ezért, amikor a felperes részére $\frac{1}{4}$ jogarányú, azaz 100.000 forint egyösszegű kárpótlást állapított meg.

A felperes a fellebbezésre tett ellenkérelmében az alperes fellebbezésének elutasítását és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy amikor a kárpótlási igényét előterjesztette a testvére már nem volt életben, ezért a kárpótlási összeg $\frac{1}{2}$ részére jogosult.

A fellebbezés alapos.

A felperes kárpótlási igényét megalapozó sérelem a Kpt.I. által bevezetett azon rendelkezésen alapul, amely a szovjet kényszermunka ideje (A hadifogságba esett katonát 1945. augusztus 1. után kényszermunkára hurcoltnak kellett tekinteni.) alatt bekövetkezett életvesztés sérelme miatt tette lehetővé kárpótlás megállapítását. Az igénybejelentésre biztosított ezt követő újabb törvényi határidők a személyi kárpótlásra jogosultak körén és az igényjogosultság keletkezésének időpontján nem változtattak. Továbbra is az 1997. június 7. napja az az időpont, amihez képest életben lévők száma alapján kellett a kárpótlásra jogosultak számát és a kárpótlás

mértékét meghatározni, függetlenül attól, hogy utóbb (az igény bejelentésekor) bármely igényjogosult hozzátartozó meghalt. A Kpt. 2. § (3) bekezdése alapján kárpótlásra az élő özvegy, a sérelmet elszenvedő élő gyermeke és az élő szülő, ezek hiányában - a kárpótlás összegének felére - az élő testvér jogosult. Ennek megfelelően kellett a Kpt.II. végrehajtására kiadott 67/2006.(III.27.) Korm. rendelet mellékletében található igénybejelentésre szolgáló adatlapot is kitölteni. A kitöltési útmutató szerinti nyomtatvány 38-41. rovatára vonatkozó előírás alapján, a sérelmet szenvedett után az igénylőn kívül 1997. június 7-én még élő igényjogosult hozzátartozók számát kellett feltüntetni. A sérelmet szenvedett testvére, ... 2005. szeptember 2-án, tehát 1997. június 7-ét követően hunyt el. Helyesen döntött ezért az alperes amikor további egy testvér figyelembevételével határozta meg a felperes igényjogosultságának arányát, és a kárpótlás összegét. Tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a fenti jogszabályi előírásokat figyelmen kívül hagyva számította ki a kárpótlás arányát és annak összegét.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése értelmében megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

A sikeresen fellebbező alperes perköltséget nem igényelt, ezért a másodfokú bíróságnak e tekintetben a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján rendelkeznie nem kellett.

Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés k) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2009. december 9. napján

**Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,
Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró**

A kiadmány hitelül:
tisztviselő